

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobkyně: **Z. L., s. r. o.**, IČO X
sídlem N. v. 218, X O.
zastoupená advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti

žalovaným: 1) **Magistrát města Olomouce**
sídlem Horní náměstí 583, 779 11 Olomouc
2) **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného 1) a proti rozhodnutí žalovaného 2)

takto:

- I. Žaloba, aby soud uložil žalovanému 1) povinnost rozhodnout do 10 dnů od právní moci rozsudku o její žádosti o informace ze dne 30. 12. 2024, **se zamítá.**
- II. Žaloba, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného 2) ze dne 28. 2. 2025, č. j. KUOK 29637/2025, **se odmítá.**
- III. Žalobkyně a žalovaný 1) vůči sobě **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyně a žalovaný 2) vůči sobě **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Obsah podání účastníků

Žaloba

1. Žalobkyně žalobou podle § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „ř. s.“) požadovala, aby soud uložil žalovanému 1) povinnost rozhodnout do 10 dnů od právní moci rozsudku o její žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále „InfZ“) s tím, že pro případ, že by soud vyhodnotil odpověď žalovaného 1) na její žádost jako rozhodnutí o odmítnutí žádosti, pak změnila žalobu na žalobu proti rozhodnutí podle § 65 ř. s. směřující proti žalovanému 2), jíž se domáhala zrušení jeho rozhodnutí ze dne 28. 2. 2025, č. j. KUOK 29637/2025, jímž žalovaný 2) potvrdil podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ postup žalovaného 1) při vyřizování žádosti žalobkyně.
2. V žalobě uvedla, že dne 30. 12. 2024 požádala žalovaného 1), jakožto příslušný silniční správní úřad, podle InfZ o poskytnutí informací o umístění dopravní značky B29 – zákaz stání včetně dodatkové tabulky ke dni 17. 5. 2023 v Olomouci na tř. Kosmonautů č. 1288/1 (žádost obsahovala 5 bodů, jimiž se žalobkyně domáhala zodpovězení otázek, kdy, kdo a na základě jakého právního podkladu značku na dané místo namontoval, a dále poskytnutí příslušných podkladů, tj. opatření obecné povahy a faktury). Jelikož ve lhůtě podle InfZ informaci neobdržela, podala k žalovanému 1) stížnost. Přípisem ze dne 18. 1. 2025 pak žalovaný 1) žalobkyni sdělil, že mu není známo kdo, kdy značku osadil a kdo hradil s tím spojené náklady, a že ve svých úředních evidencích nedohledal, že by v posledních 5 letech vydával opatření obecné povahy nebo jiné sdělení, jímž by předmětnou místní úpravu provozu na dané pozemní komunikaci řešil, s tím, že s ohledem na pětiletou skartační lhůtu nevylučuje, že dané dopravní značení mohlo být povoleno před více než pěti lety.
3. Přípis žalovaného 1) vyhodnotila žalobkyně materiálně jako rozhodnutí o odmítnutí žádosti, a tudíž proti němu podala dne 10. 2. 2025 odvolání, v němž brojila proti nepodloženému obecnému tvrzení žalovaného 1) o provedené skartaci a namítala, že nedisponuje-li povinný subjekt požadovanou informací, je povinen své tvrzení přiměřeným způsobem prokázat.
4. Žalovaný 2) ale vyhodnotil podané odvolání žalobkyně jako stížnost na neposkytnutí informací podle § 16a InfZ, načež rozhodnutím ze dne 28. 2. 2025, č. j. KUOK 29637/2025 postup žalovaného podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ potvrdil. V rozhodnutí poukázal na kybernetický útok na datové síť statutárního města Olomouc dne 6. 4. 2021, kdy mohl u vlastních i doručených dokumentů zmizet záznam, a tudíž bylo postupováno podle bodu 3.8 Spisového a skartačního řádu SMOL, pětiletou skartační dobu vyhodnotil jako dostatečnou a uzavřel, že žalovaný 1) požadovanou informací nedisponuje ani nemusí, takže není možné mu přikázat ji poskytnout.
5. Podle žalobkyně je žalovaný 1) nečinný, neboť nevyřídil její žádost o informace způsobem předvídaným InfZ – informace neposkytl, žádost neodložil ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Přípis žalovaného 1) z 18. 1. 2025 není nadepsán jako rozhodnutí, neobsahuje výrok ani další náležitosti rozhodnutí a jako s rozhodnutím s ním nenakládal ani žalovaný 2). Bezvýsledným podáním žádosti pak žalobkyně vyčerpala prostředek ochrany proti nečinnosti.
6. Pro případ, že by soud hleděl na přípis žalovaného 1) jako na rozhodnutí v materiálním smyslu, uvedla žalobkyně, že mění žalobu na žalobu proti rozhodnutí, žalovaného na žalovaného 2) a navrhuje, aby soud rozhodnutí žalovaného 2) ze dne 28. 2. 2025, č. j. KUOK 29637/2025 zrušil pro nepřezkoumatelnost. Povinný subjekt musí podle ní jasně uvést, zda informací disponuje či nikoli, a pokud ne, je povinen své tvrzení přiměřeně odůvodnit

a prokázat, což ale žalovaný 1) neučinil. Žalobkyně označila za nemožné, aby žalovaný 1) nevěděl, kdo hradil náklady spojené s umístěním dopravní značky, neboť minimálně musí vědět, zda je hradil on sám, jestliže skartační lhůta u účetních dokladů činí podle právních předpisů upravujících účetnictví min. 10 let. Je-li žalovaný 1) silničním správním úřadem, je podle žalobkyně prima facie zřejmé, že nejde o informaci, kterou by neměl disponovat. Čím pravděpodobněji se pak podle ní jeví, že povinný subjekt informací disponuje, tím preciznější a podrobnější musí rozhodnutí o odmítnutí žádosti být. Žalovaný 1) ale ani nevyjasnil, zda opatření obecné povahy bylo vůbec vydáno, či zda bylo po vydání skartováno a kdy se tak stalo. Teprve poté by bylo možné přezkoumávat zákonnost skartace, přičemž proběhla-li skartace nezákonně, jedná se o informaci, kterou žalovaný 1) musí podle § 77 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) disponovat. Nadto je žalovaný 1) povinen touto informací disponovat i proto, že kdokoli, kdo bude za porušení této dopravní značky trestán, je oprávněn podat incidenční návrh na přezkum opatření obecné povahy. Tvrzení žalovaného 2) o hackerském útoku označila žalobkyně za nahodilé, neboť tento netvrdí, že by právě o daný dokument měl při tomto útoku přijít.

Vyjádření žalovaného 1)

7. Žalovaný 1) navrhl žalobu zamítnout. Za stěžejní označil skutečnost, že žalovaný 2) v jeho postupu neshledal pochybení.

II. Posouzení věci krajským soudem

Kumulace žalob

8. Jak již soud uvedl výše, žalobkyně se v žalobě přiklonila k závěru, že přípis žalovaného 1) ze dne 18. 1. 2025 není rozhodnutím, a že tudíž i žalovaný 2) správně nakládal s jejím odvoláním jako se stížností podle § 16a InfZ, a proto také formulovala svou žalobu primárně jako nečinnostní. Na druhé straně však ponechala soudu otevřený prostor i pro odlišné hodnocení vydaných aktů správních orgánů tím, že navrhla, aby soud pro případ, že vyhodnotí předmětný přípis žalovaného 1) ze dne 18. 1. 2025 jako rozhodnutí, za žalovaného považoval žalovaného 2) a zrušil jeho rozhodnutí ze dne 28. 2. 2025, které tak označila za rozhodnutí podle § 65 s. ř. s.
9. Krajský soud proto stál před otázkou, jak žalobkyní učiněnou změnu žaloby (označení žalovaného, napadeného aktu i žalobního petitu) vyhodnotit. Jednou z možností bylo vyhodnotit ji jako podmíněný procesní úkon (viz formulace „*pokud by tedy soud nablížel na dopis povinného subjektu jako na rozhodnutí a na rozhodnutí nadřízeného orgánu by nablížel jako na rozhodnutí o odvolání, pak žalobce pro tento případ mění typ žaloby...*“), a proto k takovému procesnímu úkonu (vázanému na splnění podmínky) ve smyslu § 64 s. ř. s. za použití § 41a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, nepřihlížet, neboť procesní úkony nelze vázat na splnění podmínky, ať již odkládací, nebo rozvazovací, hmotněprávní nebo procesní, ani na doložení času (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 9. 1990, sen. zn. 2 Cz 38/90, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 12/1992). Tuto možnost však krajský soud nezvolil.
10. Další možností bylo posoudit žalobu jako žalobu s eventuálním žalobním petitem. Ani tuto možnost však krajský soud nezvolil, neboť podle ustálené judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví má eventuální petit místo tam, kde žalobce nemá jistotu o skutkovém stavu, tam, kde neprokáže tvrzený skutkový stav, respektive pro případ určité

skutkové nemožnosti formuluje další (eventuální) petit. Eventuální petit však nemá místo tam, kde žalobce nemá jistotu o právním posouzení jednoho skutkového stavu, na nějž aplikuje dvě vzájemně inkompatibilní právní kvalifikace (viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 5. 2015, č. j. 22 A 10/2015-38). NSS v odst. 14 a 15 rozsudku ze dne 9. 12. 2015, č. j. 10 Afs 151/2015-27, jímž zamítl kasační stížnost proti zmíněnému rozsudku ostravského soudu, uvedl, že s. ř. s. nebrání tomu, aby petit byl formulován jako alternativní nebo eventuální, s tím, že běžně se to děje např. u zásahových žalob, kde se s ohledem na nejistotu o skutkovém stavu věci může žalobce primárně domáhat zákazu pokračování v porušování konkrétního žalobcova práva nebo příkazu obnovit stav před zásahem a eventuálně, pokud zásah v mezidobí skončí, bude požadovat určení, že zásah byl nezákonný (takto např. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2014, č. j. 1 Afs 60/2014-48). Jinak tomu je ovšem podle NSS v situaci, kdy se žalobce domáhá „eventuálním“ návrhem rozhodnutí ve formě dvou různých žalobních typů, typicky proto, že si není jist, jaký žalobní typ má správně zvolit. Ve správním soudnictví se totiž podle NSS žalobní petit s kumulativními požadavky, co se týče různých žalobních typů, neřídí stejnými zásadami jako v civilním řízení. Podal-li tedy žalobce fakticky dvě různé žaloby jedním podáním, například nečinností a zásahovou žalobu (soud rozhoduje o návrhu, jak jej žalobce učiní, a ten je dán petitem), nemůže si soud vybírat, o kterém návrhu rozhodne, a o kterém nikoliv. Naopak, musí rozhodnout o všech návrzích (srov. např. rozsudky NSS ze dne 26. 10. 2004, č. j. 6 Ans 1/2003-101, č. 652/2005 Sb. NSS, ze dne 27. 4. 2006, č. j. 4 Aps 3/2005-65, nebo ze dne 26. 4. 2010, č. j. 8 Ans 5/2008-121, resp. rozsudek ze dne 25. 5. 2015, č. j. 6 As 255/2014-42, bod 20).

11. Krajský soud proto ve shodě s uvedenou judikaturou posoudil požadavek žalobkyně jako subjektivní kumulaci dvou žalob, a to žaloby proti nečinnosti žalovaného 1) a žalobu proti rozhodnutí žalovaného 2).

Žaloba proti nečinnosti žalovaného 1)

12. Při rozhodování o této žalobě vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho rozhodnutí podle § 81 odst. 1 s. ř. s., přičemž v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez jednání.
13. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. věty první platí, že *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
14. Krajský soud předně uvádí, že průběh postupu žalovaného při vyřizování předmětné žádosti žalobkyně o informace ze dne 30. 12. 2014, není mezi účastníky sporný. Žalovaný 1) ve vyjádření k žalobě potvrdil, že při vyřizování žádosti žalobkyně postupoval jí vylíčeným způsobem, přičemž krajský soud ověřil, že žalobní tvrzení o předmětném postupu odpovídají obsahu předloženého správního spisu. Lze tedy jen stručně shrnout, že žalovaný 1) na žádost žalobkyně ze dne 30. 12. 2014 o poskytnutí informací o konkrétním dopravním značení reagoval přípisem ze dne 18. 1. 2025, v němž sdělil, že požadovanou informací nedisponuje, proti čemuž se žalobkyně bránila odvoláním, které ale žalovaný 2) jako nadřízený orgán žalovaného 1) vyřídil jako stížnost proti způsobu vyřízení žádosti podle § 16a InfZ, načež rozhodnutím ze dne 28. 2. 2025 postup žalovaného podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ potvrdil.

15. Rovněž není sporu o tom, že žalovaný 1) je ve smyslu § 2 odst. 1 InfZ povinným subjektem a že má tudíž povinnost poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti, jež zahrnuje i působnost silničního správního úřadu.
16. Akt, kterým žalovaný 1) reagoval na žádost žalobkyně o poskytnutí informací ze dne 30. 12. 2024, byl přípis ze dne 18. 1. 2025, č. j. SMOL/030503/2025/OS/Mar, nazvaný „*Poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů*“, v němž žalovaný 1) žalobkyni s odkazem na § 14 odst. 5 písm. d) InfZ sdělil, že silniční správní úřad ve svých evidencích nedohledal, že by v posledních 5 letech vydával opatření obecné povahy nebo jiné sdělení, kterým by řešil předmětnou místní úpravu provozu na dané pozemní komunikaci, což však nevylučuje, že dopravní značení mohlo být povoleno před více než 5 lety. Dále uvedl, že skartační lhůta pro tyto dokumenty je stanovena v délce 5 let a že silničnímu správnímu úřadu není známo, kdo a kdy dopravní značení osadil ani kdo hradil s tím spojené náklady.
17. Jakkoli žalovaný 1) v uvedeném přípisu odkázal na § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, tj. na ustanovení ukládající povinnému subjektu požadovanou informaci do 15 dnů poskytnout, nerozhodne-li o odmítnutí jejího poskytnutí, je nesporné, že požadované informace žalobkyni neposkytl, tj. nesdělil jí informace o předmětném dopravním značení, na něž se tázala, a nezaslal jí požadované dokumenty. Z hlediska případné nečinnosti žalovaného 1) je tudíž klíčové posouzení, zda lze jeho přípis ze dne 18. 1. 2025 označit za rozhodnutí o žádosti žalobkyně, konkrétně za rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 za použití § 11b InfZ, podle něhož *povinný subjekt může odmítnout žádost o poskytnutí informace, jestliže požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplyvá ze zákona* (pozn. soudu – jedná se o odmítnutí žádosti z tzv. faktických důvodů, jímž je v takovém případě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá – viz např. rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2023, č. j. 6 As 102/2022-33).
18. Ustálená judikatura dlouhodobě konstatuje, že pojem „rozhodnutí“ je označením technickým a je nutno k němu vždy přistupovat z hlediska jeho obsahu, nikoliv formy, tj. že není podstatné, jak je příslušný akt označen, nýbrž to, zda se jako rozhodnutí chová (viz rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2016, č. j. 10 As 46/2016-54, bod 17). Vymezení (soudně přezkoumatelného) rozhodnutí dle § 65 odst. 1 s. ř. s. se v judikatuře vyvíjelo, přičemž důraz byl vždy kladen na stránku materiální, zatímco nároky na formální stránku posuzovaného aktu byly upozaďovány (viz přehledné shrnutí v rozsudku NSS ze dne 21. 4. 2020, č. j. 9 As 24/2020-30, bod 13). Judikatura NSS (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43, č. 3931/2019 Sb. NSS, *Soublasy podle stavebního zákona II*) i odborná literatura tak hovoří o materiálně-formálním pojetí rozhodnutí (viz KÜHN, Z. In. KÜHN, Z., KOCOUREK, T., a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 515), k němuž se přihlásil i Ústavní soud v nálezu ze dne 7. 11. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 12/17. Prvotním hlediskem zkoumání je tak materiální stránka předmětného úkonu, kdy je hodnoceno, zda má daný úkon účinky na veřejná subjektivní práva osob (resp. jejich právní sféru), zda se jedná svou povahou o individuální správní akt, zda jej vydal správní orgán a zda byl vydán v oblasti veřejné správy. Formální hledisko spočívá v tom, zda je pro předmětný úkon vyžadována určitá formalizovaná podoba, zda zákon stanoví alespoň nějakou proceduru vedoucí k jeho vydání, zda se oznamuje účastníkům a zda se o něm vede správní spis či alespoň jiná dokumentace (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, č. 3779/2018 Sb. NSS, *Výtka státnímu zástupci*, body 74 a 78).

19. Aplikováno na oblast poskytování informací uvedené znamená, že pokud povinný subjekt žádost odmítne neformálním přípisem, z něhož je ale jednoznačně patrné, že a proč nebude informace poskytnuta, jedná se o rozhodnutí v materiálním smyslu, které je věcně soudně přezkoumatelné a lze jej v řízení o žalobě proti rozhodnutí zrušit, pochopitelně za předpokladu vyčerpání opravného prostředku a rozhodnutí nadřízeného orgánu o něm, která je též třeba posuzovat materiálně (viz bod 25 rozsudku NSS ze dne 29. 8. 2019, č. j. 4 As 256/2019-23).
20. Z rozhodnutí žalovaného 2) ze dne 28. 2. 2025 není zřejmé, jakými hledisky tento posuzoval přípis žalovaného 1) ze dne 18. 1. 2025, neboť jeho obsahem nejsou směrem k jeho povaze žádné hodnotící úvahy, stejně jako žalovaný 2) nevysvětlil, proč podání žalobkyně ze dne 10. 2. 2025 nazval a posoudil jako stížnost podle § 16a InfZ, ačkoli jej žalobkyně sama nazvala „odvolání“.
21. Krajský soud však s ohledem na shrnuté judikатурní závěry posoudil přípis žalovaného 1) ze dne 18. 1. 2025 jako rozhodnutí v materiálním smyslu, neboť je z něj naprosto zřejmé, že žalovaný 1) vyjádřil svou vůli žalobkyni požadované informace neposkytnout, tj. slovy § 15 odst. 1 InfZ *„žádosti o poskytnutí informace nevyhovět“*, tj. žádost o sporné informace odmítnout. Z předmětného přípisu je seznatelné, že žalovaný 1) požadované informace žalobkyni neposkytne a že její žádosti nevyhověl, a proč takto postupoval (protože požadované informace nedohledal ve svých evidencích a dokumentaci, jež obsahují ve vztahu k dané agendě s ohledem na skartační lhůtu informace staré max. 5 let). Odpověď žalovaného je ve vztahu k požadovaným informacím sice stručná, nicméně je z ní jasné patrné, v jaké věci, s jakými účastníky, jak žalovaný rozhodl a proč. Přípis ze dne 18. 1. 2025 však, byť neobsahuje výrok oddělený od odůvodnění ani poučení o opravném prostředku, je nutno považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. i z hlediska formálního, protože má formalizovanou podobu, byl vydán v rámci formalizovaného postupu, o němž byla pořízena dokumentace v podobě spisu sp. zn. S-SMOL/561698/2024/OS 21 Si 114/2021, a byl oznámen žalobkyni jako jedinému účastníku řízení. Nejde tak sice o rozhodnutí, které by naplňovalo všechny požadavky § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 15 InfZ, avšak to by mohlo být relevantní při přezkumu v řízení podle § 65 s. ř. s., nikoli v řízení o žalobě proti nečinnosti podle § 79 s. ř. s., kde stačí, že bylo vydáno rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. (viz rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2004, č. j. 6 Ans 1/2003-101, č. 652/2005 ve Sb. NSS).
22. Jako rozhodnutí v materiálním smyslu ostatně vyhodnotila posuzovaný přípis i sama žalobkyně, což ve svém odvolání výslovně uvedla.
23. Z hlediska posuzování nečinnosti žalovaného 1) je však zcela nerozhodné, zda tento odmítl poskytnout žalobkyni požadované informace po právu či nikoli, tj. zda skutečně existoval objektivní důvod znemožňující mu vyhovění žádosti o poskytnutí požadovaných informací, zejména zda žalovaný 1) vyvinul dostatečnou míru úsilí, aby požadovanou informaci našel, a zda toto úsilí přezkoumatelným způsobem doložil (viz např. rozsudky NSS ze dne 10. 1. 2019, č. j. 1 As 359/2018-30, či ze dne 14. 10. 2020, č. j. 2 As 378/2019-29).
24. Krajský soud proto uzavírá, že přípis žalovaného 1) ze dne 18. 1. 2025 je podle svého obsahu rozhodnutím o odmítnutí žádosti žalobkyně, a tudíž žalovaný 1) nebyl nečinný, neboť o žádosti rozhodl právě tímto přípisem. K tomu lze ještě dodat, že se jedná o rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 a § 11b InfZ a nikoli o odložení žádosti podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ proto, že žalovaný 1) v předmětném přípisu tvrdil, že

požadované informace nemá, i když se svým vymezením k působnosti žalovaného 1) jako povinného subjektu vztahují.

25. S ohledem na uvedené tudíž krajský soud výrokem I. tohoto rozsudku žalobu proti nečinnosti žalovaného 1) jako nedůvodnou podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

Žaloba proti rozhodnutí žalovaného 2)

26. Úvodem krajský soud uvádí, že odvolání žalobkyně ze dne 10. 2. 2025 hodnotí jako odvolání nejen proto, že jej tak žalobkyně sama nazvala, nýbrž zejména s ohledem na jeho obsah, tj. materiálně, neboť si v něm žalobkyně nestěžovala na pasivitu žalovaného 1), nýbrž jím brojila proti věcnému obsahu předmětného přípisu ze dne 18. 1. 2025 a vyjádřila v něm nespokojenost s podle ní nejednoznačným tvrzením žalovaného 1) o provedené skartaci. Jelikož přípis ze dne 18. 1. 2025 neobsahoval poučení o opravném prostředku, podala žalobkyně toto odvolání včas ve lhůtě podle § 20 odst. 4 písm. b) InfZ ve spojení s § 83 odst. 2 správního řádu. Žalovaný pak s tímto odvoláním sice (bez sdělení důvodu) naložil jako se stížností podle § 16a InfZ, a tudíž využil i výrokový potenciál dle § 16a odst. 6 InfZ (potvrzení postupu povinného subjektu), nicméně materiálně je třeba jeho rozhodnutí ze dne 28. 2. 2025 považovat za zamítnutí odvolání žalobkyně a potvrzení „rozhodnutí“ žalovaného 1).
27. Soud kdykoli za řízení zkoumá, zda jsou splněny tzv. podmínky řízení, tj. podmínky nezbytné k tomu, aby se soud mohl žalobou věcně zabývat. Mezi tyto podmínky patří i včasnost žaloby.
28. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu lze podat *do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou*. V posuzované věci zvláštní zákon jinou lhůtu nestanoví.
29. Žalovaný 2) k dotazu soudu dne 6. 8. 2025 sdělil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky žalobkyně dne 7. 3. 2025, a datovou zprávu o tomto doručení soudu doložil. Dvoutříměsíční lhůta pro podání žaloby dle citovaného § 72 odst. 1 s. ř. s. tak žalobkyni uplynula dne 7. 5. 2025. Žaloba však byla soudu doručena až dne 15. 5. 2025.
30. Krajský soud proto výrokem II. žalobu proti rozhodnutí žalovaného 2) ze dne 28. 2. 2025 podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl jako opožděnou.

III. Náklady řízení

31. O náhradě nákladů řízení mezi žalobkyní a žalovaným 1) rozhodl soud výrokem III. podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému 1) nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
32. O náhradě nákladů řízení mezi žalobkyní a žalovaným 2) rozhodl soud výrokem IV. podle § 60 odst. 3 s. ř. s., jenž stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 8. srpna 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu